

Zeměpisná exkurze do skanzenu ve Strážnici

Třídy 8. A, 8. B

Dne 2. 6. 2023 jsme se sešli ráno na vlakovém nádraží v Uherském Hradišti. Cestou jsme museli jednou přeseďat ve Veselí nad Moravou, ale vše jsme zvládli. Ve strážnici celý den svítilo sluníčko, ale nebylo velké horko, takže počasí bylo moc příjemné.

Po příjezdu jsme se vydali na menší pochod do skanzenu. Cestou jsme se zastavili na místním židovském hřbitově, kde jsme měli možnost zahlédnout typické náhrobní kameny. Krátce poté, co jsme přešli Baťův kanál jsme dorazili na místo, kde jsme se před začátkem prohlídky snědli svačinu. V 9 hodin si nás vyzvedla paní průvodkyně, která nás zavedla do areálu skanzenu.

Celá prohlídka byla ukázkou dobového života od narození až po smrt. Měli jsme možnost vidět, jak v té době žili ti nejmichudší lidé, v jedné světničce, kde vařili a spali zároveň. Jak byl kdo chudý se poznalo podle množství svatých obrázků, které si pověsili na stěny. Čím byl člověk bohatší, tím více svatých obrázků měl na stěnách.

V dalším domečku byl předveden, jak v té době probíhal porod. Žena musela ještě do porodu pracovat a zvládnout všechny práce. Často se prý stávalo, že porodila na poli. Potom musela ležet šest týdnů v posteli za látkovou zástěnou a mohli ji navštěvovat její kamarádky, které ji donesly jídlo a nějaké dobroty. Po uplynutí této doby byla v kostele zase uvedena mezi ostatní.

Další ukázka byla svatba, jak probíhala a různé zvyky a pověry, které k této události patřily. Hostině pro pozvané hosty se říkalo „svíca“, protože byla zapálená svíčka a hosté mohli jíst dokud nedohořela. Chudší lidé měli svíčku malou, aby je hosté nevyjedli ještě před svatbou.

V dalším domečku byl ukázán obchod – koloniál, jak se z různých šuplíků prodávalo rozmanité zboží a také kovárna, kde kovář měl různé nástroje a kladiva, které potřeboval ke své práci. Dokonce měl i zvedák na krávu, aby ji mohl okovat.

Posledním zastavením byl domeček, ve kterém někdo umřel. Mrtvého položili na

zem vedle postele a zapálili svíčku, aby odháněla zlé duchy. Tam musel být tak dlouho, než zhotovili rakev a mohli ho pohřbít.

Poté jsme šli zpět na informace, kde nám paní pověděla o všemožných suvenýrech, jak se vyrábějí a také o všech pohádkách, které se v areálu skanzenu natáčely. Někteří z nás si koupili suvenýry na památku. Ve městě jsme měli krátký rozchod, abychom si koupili něco na jídlo a potom jsme se vydali na cestu domů.

Do Hradiště jsme dorazili v pořádku a celou cestu jsme si měli o čem povídat, co vše jsme se dnes dozvěděli. Výlet se nám moc líbil.

Žáci 8. AB